

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 6Csp/61/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517204771
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Šimonová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2018:2517204771.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ingrid Šimonovou v spore žalobkyne: E. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XX, proti žalovanej: Poštová banka a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpená: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 47 232 471, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, o určenie neplatnosti zmluvy pre neprijateľné podmienky, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, o zaplatenie finančného zadostučinenia vo výške 500 eur, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaná **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Piešťany dňa 04.10.2017 domáhal, aby súd určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. zmluvy XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzavretá medzi žalobcom a žalovanou je neplatná, aby súd určil, že zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzavretá medzi žalobcom a žalovanou je pre množstvo neprijateľných podmienok neplatná a aby súd určil, že úver je bezúročný a bez poplatkov pre absenciu povinných náležitostí v úverovej zmluve. Žalobca sa zároveň domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť uhradiť žalobcovi finančné zadostučinenie 500 eur. Žalobca zároveň podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovanou dňa XX.XX.XXXX a zároveň, aby uložil zamestnávateľovi žalobcu T. L..C..I.. povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy uzavretej medzi žalobcom a žalovanou.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel úverový právny úkon, ktorý sa stal právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov, pričom ide o formulárovú zmluvu, predtlačенú spotrebiteľskú zmluvu - úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX. Žalobca uviedol, že považuje túto zmluvu za problematickú a z eurokonformného hľadiska za najmenej z časti za neudržateľnú a že vzťah účastníkov sa dostal do krízového stavu a javí sa, že platnosť právneho úkonu bude musieť posúdiť súd. Uviedol, že v zmluve sú okrem iného neprijateľné podmienky a ustanovenia v rozpore s § 54 ods. 1 a inými kogentnými ustanoveniami zákona (nečitateľnosť zmluvných podmienok, neprijateľná rozhodcovská doložka, sankčné poplatky, dohoda o zrážkach zo mzdy a pod.). Súčasťou typovej formulárovej zmluvy, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa je aj Dohoda o zrážkach zo mzdy a žalovaná napriek spornosti veci požiadala zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy napriek skutočnosti, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by mu uložilo povinnosť plniť a vykonávajú sa mu zrážky zo mzdy bez ohľadu na existenciu sporu. Veriteľ výšku dlhu sám jednostranne diktuje a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Uviedol, že jeho zamestnávateľom je T. L..C..I.., so sídlom V. XX, W. Y. W. U.. Žalobca v návrhu uviedol, že Inštitút Dohody o zrážkach

zo mzdy považuje za rozporný s právom Európskej únie a pre rozpor s medzinárodnou zmluvou je preto aj v predmetnej veci neplatný (§ 39 Občianskeho zákonníka). Pre rozhodnutie predmetnej veci je zásadný výklad buď Ústavného súdu alebo Súdneho dvora Európskej únie. Súčasťou žaloby je preto aj návrh na prerušenie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy a predloženie veci Ústavnému súdu SR alebo Súdneho dvora EÚ podľa čl. ČL 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ C 115, 2008 „ZFEU“) a čl. 19 ods. 3 písm. b) Zmluvy o Európskej únii. Žalobca poukázal na ustanovenie § 551 Občianskeho zákonníka a uviedol, že dlžník tieto zrážky nedokáže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zastaviť a to napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Moc nad majetkom žalobcu je koncentrovaná v rukách veriteľa, ktorý na stanovenie výšky pohľadávky a jej príslušenstva na účely mimosúdneho postihnutia jeho majetku nepotrebuje súdne rozhodnutie. Uzavretá zmluva poskytuje veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie majetku spotrebiteľa a to vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok, prípadne plnení v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Takýto inštitút sa tak dostáva do zásadnej kontroverzie s právom Európskej únie a čl. 7 Ústavy SR (rozpor medzinárodnou zmluvou). Pochybnosti vyplývajú z judikatúry Súdneho dvora, podľa ktorej je spotrebiteľ v slabšej pozícii z hľadiska informovanosti či vyjednávacej pozície. Žalobca uviedol, že Súdny dvor EÚ vo viacerých svojich rozhodnutiach zdôrazňuje v rámci spotrebiteľskej kontraktácie nerovnováhu na úkor spotrebiteľa a dôvodnosť ex offio ochrany. Žalobca poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, kde Súdny dvor rozhodol, že účel článku 6 smernice 93/13, ktorý členským štátom ukladá zabezpečiť, aby nekalé podmienky neboli pre spotrebiteľa záväzné, nemožno dosiahnuť, ak je na spotrebiteľovi, aby sám poukázal na nekalý charakter týchto podmienok. V sporoch, ktorých hodnota je často obmedzená, môžu náklady na služby advokáta prevyšovať záujem, ktorý je predmetom sporu, čo môže spotrebiteľa odradiť od toho, aby sa proti uplatneniu nekalých podmienok bránil. Ak je pravdou, že v mnohých členských štátoch procesné pravidlá jednotlivcom umožňujú, aby sa obhajovali v takýchto sporoch sami, existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že najmä z dôvodu nevedomosti spotrebiteľ na nekalý charakter jemu predložených podmienok nepoukáže. Z toho vyplýva, že účinnú ochranu spotrebiteľa možno dosiahnuť, len ak sa vnútroštátnemu súdu prizná možnosť posúdiť uvedené podmienky bez návrhu. Žalobca zároveň poukázal aj na rozsudky Súdneho dvora EÚ C-618/10 Banco Espanol, C-106/77 Simmenthal, C-334/92 Teodoro Waner Miret proti Fondo de Garantia Salarial, C-168/05, C-243/08 a na uznesenie C-76/10 Pohotovosť/V.. Žalobca ďalej uviedol, že Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstve. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale ako už uvádza súdny dvor, pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia súdu alebo inej objektívnej inštitúcie je relevantné ex offio súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Situácia sa vyhrocuje a dostáva do kolízie s verejným poriadkom, ak dôjde k zrážkam zo mzdy na sumy vyplývajúce z neprijateľných podmienok alebo v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Ochrana pred nekalými podmienkami sa má poskytnúť obdobne ako to vyžadujú vnútroštátne pravidlá verejného poriadku (bod 50 uznesenia Súdneho dvora EÚ C-76/10 POHOTOVOSŤ proti V.j). S využitím komparatívnej metódy poukázal žalobca na rakúsku právnu úpravu, ktorá chráni spotrebiteľa pred mimosúdny zrážkami zo mzdy. Podľa § 12 Zákona z 8. marca 1979, ktorým sa vydávajú ustanovenia na ochranu spotrebiteľa (Zákon na ochranu spotrebiteľa) (Spol. zák. č. 140/1979) naposledy novelizovaný zákonom č. 21/2008 Spol. zák., podľa ktorého pohľadávku spotrebiteľa na mzdu alebo plat nemožno podnikateľovi postúpiť ani na uspokojenie, ani na zabezpečenie jeho ešte nesplatenj pohľadávky. Žalobca ďalej uviedol, že na rozdiel od rakúskeho práva slovenská právna úprava neumožňuje ani spotrebiteľovi a ani jeho zamestnávateľovi namietat' priamo mimosúdny akt veriteľa, povahu a výšku dlhu a zároveň mimosúdne zastaviť zásah do majetku spotrebiteľa zrážkami zo mzdy a to napriek tomu, že veriteľ je súkromnou osobou a jeho moc siahať na majetok spotrebiteľa nie je delegovaná žiadnou verejnoprávnou inštitúciou a nie je ani inak odvodená od verejnej moci. Žalobca tvrdí, že v zmysle rozsudku Simmenthal existuje možnosť judikovat' rozpor inštitútu zrážok zo mzdy spotrebiteľa s právom EÚ. Ak je slovenská právna úprava Dohody o zrážkach zo mzdy v rozpore s právom Európskej únie, bol by dôvod konštatovat' rozpor predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy so zákonom resp. medzinárodnou zmluvou ako normou vyššej právnej sily (Zmluva o EÚ, Zmluva o fungovaní Európskej únie). Súd musí uprednostniť právo Európskej únie (rozsudok Simmenthal C-106/77). Ani v prípade upustenia do použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, nemá žalobca bez presného vyhlásenia veriteľa istotu, že veriteľ v budúcnosti opätovne nevyzve jeho zamestnávateľa na vykonávanie zrážok zo mzdy a že autoritatívne nestanoví výšku pohľadávky vrátane spornej časti pohľadávky. Uviedol, že v čase uzavretia zmluvy nedokázal vyhodnotiť zmluvné podmienky a poukázat' na tie, ktoré sú neprijateľné. Nedokázal ani rozpoznať nesúlady inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy s právom EÚ. Dohoda o zrážkach zo mzdy tak, ako je upravená v Občianskom zákonníku,

umožňuje postihnúť jeho majetok v podobe jeho mzdy aj na plnenia z nekalých zmluvných podmienok alebo v rozpore s kogentnými predpismi bez predchádzajúceho posúdenia nezávislým súdom. Poukázal na Infringement Európskej komisie proti Slovenskej republike č. 2012/4165, kde EK poukazuje na, cituje: „okrem rozhodcovského konania v obchodnom styku a priameho či nepriameho vzdania sa spotrebiteľských práv existujú na Slovensku aj iné možnosti ako obísť uplatňovanie právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa, či ochranu pred nekalými podmienkami a tieto sú využívané v značnom rozsahu - napr. záložné zmluvy, notárske zápisnice alebo vzdanie sa mzdových nárokov v prospech veriteľa. Všetky tieto prostriedky obsahujú porušenia právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa bez riadenej kontroly zo strany nezávislého súdu. Vzdanie sa mzdových nárokov a dobrovoľné dražby na základe záložného práva umožňujú obchodníkom vymáhať svoje pohľadávky voči spotrebiteľom bez toho, aby sa museli obrátiť na súd, hoci ich pohľadávky nie sú podľa právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa ani pravidiel o nekalých zmluvných podmienkach opodstatnené. Pre spotrebiteľov je ťažké dosiahnuť zastavenie takéhoto súkromného vymáhania. Komisia sa preto na základe dostupných informácií domnieva, že slovenské právne predpisy prostredníctvom takýchto praktík spotrebiteľom neprimerane sťažujú uplatnenie ich práv, ktoré im dáva Smernica 93/13. Sťažujú im najmä poukázanie na nezáväznú povahu nekalých podmienok, čo je v rozpore so zásadou efektivity. Tieto možnosti súkromného vymáhania umožňujú obchodníkom obchádzať účinnú justičnú kontrolu zo strany právnych predpisov o nekalých zmluvných podmienkach, čím smernica 93/13 EHS (a najmä jej článok 6 ods. 1) stráca praktickú účinnosť (effet utile). Zistenie Súdného dvora vo veci C-618/10 Banco Español de Crédito, že skutočnosť, že obchodník môže využiť iné druhy konaní namiesto bežného občianskoprávneho konania, aby spotrebiteľov zbavil ochrany, ktorú im má poskytnúť smernica 93/13 je v rozpore s judikatúrou Súdného dvora, sa musí uplatňovať najmä v prípadoch, v ktorých obchodníci môžu vymáhať svoje pohľadávky voči spotrebiteľom bez akejkoľvek justičnej kontroly.“ Žalobca ďalej uviedol, že na veci má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu. Deklarovaním neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy žalovaná stratí akúkoľvek legitimitu na použitie tohto kontroverzného zabezpečovacieho úkonu v spotrebiteľských právnych veciach. Vyrieši sa tým (ne)prístupnosť Dohody o zrážkach zo mzdy čo do základu právnej otázky, čím judikatúra odôvodňuje naliehavý právny záujem (6Cdo 192/2010, 1Cdo 91/2006). Taktiež prelomovo navrhujem určenie dôvodu, že Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 153 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka. Hrubá nerovnováha je daná podľa žalobcu z vyššie uvedených dôvodov tým, že veriteľovi umožňuje svojvoľné určenie výšky dlhu a postihnutie majetku. Žalovaná dojednala podmienku, že ak sa klient oneskorí so splácaním úveru, je spoločnosť oprávnená požadovať, aby klientovi vykonával platca jeho mzdy mesačnú zrážku zo mzdy i vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej splátky, stanovenej v úverovej zmluve. Klient podpisom zmluvy dáva zamestnávateľovi príkaz k pravidelnej úhrade týchto nových splátok úveru ponížením jeho pohľadávok na mesačnú výplatu mzdy a k jeho uhradeniu na účet spoločnosti a súčasne spoločnosť oprávňuje k ich prijatiu s tým, že zamestnávateľ je povinný tieto splátky pravidelne hradiť a spoločnosť oprávnená prijímať nie len do úplného vrátenia celého poskytnutého úveru súčasne s úrokmi, ale i s úrokmi s oneskorením sa, zmluvných pokút, náhrad škôd, poplatkov za poskytnuté služby a ostatných záväzkov klienta z Úverovej zmluvy čo je podľa žalobcu neprijateľné. Táto dohoda sa vzťahuje i na budúcich platcov mzdy klienta, ako i na iné príjmy klienta, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou čo je v rozpore so zákonom a je neprijateľnou podmienkou. Podľa žalobcu je nesporné, že zrážky zo mzdy zvlášť na plnenia z nekalých podmienok citlivo zasiahnu do sociálnej sféry spotrebiteľa a jeho rodiny preto sú akceptovateľné iba zrážky zo mzdy v exekúcii, v rámci ktorej súd dohliadne v rámci princípu ochrany povinného na neprimeranosť. Je absolútne neprípustné, aby si žalovaný vyhradil právo dvojnásobných splátok, čím môže v istých situáciách vážne ohroziť rodiny s dopadom na vyživované osoby. Podstatnou skutočnosťou v zmysle platnej legislatívy je, že ustanovenie úverovej zmluvy s poukazom na úverové podmienky nie je možné považovať za dohodu o zrážkach zo mzdy, ktoré bez osobitného vyjednávania je neprijateľná. Toto je jednoznačne neakceptovateľná zmluvná podmienka. Žalobca dal súdu do pozornosti Nález ÚS SR, sp. zn.: III. ÚS 107/07 v ktorom sa o. i. uvádza, že k znakom právneho štátu a medzi jeho základné hodnoty patrí neoddeliteľne princíp právnej istoty (čl. 1 ods. 1 ústavy), ktorého neopomenuteľným komponentom je predvídateľnosť práva. Súčasťou uvedeného princípu je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď (napr. m. m. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99), teda to, že obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované (II. ÚS 243/05), pretože inak dochádza aj k porušeniu zásady právnej istoty a zákonom ustanovenej povinnosti pri zabezpečovaní jednoty rozhodovania.

3. Žalobca za dôkazy označil Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenú so žalovaným dňa XX.XX.XXXX.

4. Okresný súd Piešťany uznesením č.k. 6Csp/61/2017 - 16 zo dňa 30.10.2017 rozhodol tak, že uložil žalovanej zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu, vyplývajúceho z Dohody o zrážkach zo mzdy zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovanou dňa XX.XX.XXXX a vo zvyšnej časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.11.2017.

5. Podaním zo dňa 15.11.2017, doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.11.2017 podala žalovaná vyjadrenie k žalobe. Žalovaná uviedla, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem, a to ani na určení bezúročnosti zmluvy o úvere ako ani na určení neprijateľnosti Dohody o zrážkach zo mzdy a rovnako tak nie na neplatnosti zmluvy o úvere. Má za to, že žaloba na určenie nie je dôvodná, nakoľko jej výsledkom nebude úplné vyriešenie potenciálnej spornosti, pokiaľ by jej aj súd chcel vyhovieť. Žalobca v žalobe žiada len o určenie zmluvy za bezúročnú, neplatnú a určenie neprijateľných zmluvných podmienok. Taktiež považuje petit žaloby za nevykonateľný, nakoľko určenie zmluvy za neplatnú samo vylučuje ďalší žalobcov nárok. Pre potvrdenie názoru žalovanej uviedol niekoľko rozhodnutí súdov, vrátane Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorých danej žalobe chýba naliehavý právny záujem. Uviedla, že aj v prípade, ak by súd rozhodol, že niektoré zmluvné podmienky z celej Zmluvy o úvere sú neplatné, malo by to za následok neplatnosť týchto zmluvných podmienok a nie aj neplatnosť celej Zmluvy o úvere. Z prípade posudzovania len niektorých zmluvných podmienok sa spornosť medzi zmluvnými stranami neodstráni. Tým, že súd v konaní nebude posudzovať celú zmluvu, ale len jej časť, neodstráni sa tým stav neistoty strán sporu, pretože rozhodnutie danej určovacej žaloby nebude znamenať úplné vyriešenie obsahu spornosti právneho vzťahu. Ďalej uviedla, že žalobca požaduje vydanie finančného zadosťučinenia vo výške 300 eur, ale predmetný nárok bližšie nešpecifikuje a ani nijak neodôvodňuje. Nie je zrejmé, akým konaním žalovaného mal nastať taký zásah do osobnej sféry žalobcu, ktorý by vyvodzoval jeho nárok na finančné zadosťučinenie. Má za to, že žalobca je povinný svoj nárok preukázať. Pritom zákonnou podmienkou vzniku nároku na finančné zadosťučinenie je skoršie úspešné uplatnenie práv na ochranu spotrebiteľa na súde. Tento nárok teda vznikne až vtedy, ak sa spotrebiteľ úspešne (t. j. v podobe právoplatného a vykonateľného rozsudku) porušenia práva dovolá. Žalovaná tak žalobcovu požiadavku na vydanie finančného zadosťučinenia popiera. Žalovaná uviedla, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou na základe žalovanej zmluvy o úvere zanikol ku dňu 01.12.2015 z dôvodu postúpenia pohľadávky na spoločnosť BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., IČO: 36 432 105, Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava. Vecná legitímácia či už aktívna alebo pasívna je stav plynúci z hmotného práva, podľa ktorého účastník je subjektom práv či povinností, ktoré sú predmetom konania. Nedostatok aktívnej či pasívnej legitímácie účastníkov je vždy dôvodom pre zamietnutie žaloby. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná nie je nositeľom práv a povinností z hmotnoprávneho vzťahu, nie je založená jej pasívna legitímácia. Žalovaná poukázala aj na rozsudok NS SR sp. zn. 3 Cdo 192/2014, podľa ktorého na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. Žalovaná ďalej uviedla, že na základe rozhodcovského rozsudku sp. zn. IA - C/0314/3905 zo dňa 16.05.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.07.2014 bolo rozhodnuté v právnej veci medzi žalobcom a žalovanou v tomto konaní o zaplatenie 3.500 eur s príslušenstvom zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Podľa uznesenia NS SR sp. zn. 5 Cdo/115/2012 právoplatný rozsudok na plnenie z hľadiska identity predmetu konania tvorí prekážku rozhodnutej veci pre konanie o žalobe na určenie, či tu právo je alebo nie je, nakoľko vychádza z toho istého skutkového základu. Podľa ust. § 230 CSP ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova. Vzhľadom na

uvedené skutočnosti žalovaná navrhuje, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania žalovanej v rozsahu 100%.

6. Žalovaný za dôkazy označil aktuálny stav úveru ku dňu 03.11.2017 a rozhodcovský rozsudok sp. zn. K. - Z. zo dňa XX.XX.XXXX.

7. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 11.01.2018 podal žalobca vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej. Žalobca uviedol, že so žalovanou uzavrel úverový právny úkon, ktorý sa stal právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov. Ide o formulárovú typovú, predtlačенú spotrebiteľskú zmluvu - úverovú zmluvu XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX. Uviedol, že považuje zmluvu za problematickú a z eurokomfortného hľadiska za najmenej z časti za neudržateľnú. Vzťah účastníkov sa dostal do krízového stavu a javí sa, že platnosť právneho úkonu bude musieť posúdiť súd. V zmluve sú okrem iného neprijateľné podmienky a ustanovenia v rozpore s § 54 ods. 1 a inými kogentnými ustanoveniami zákona (nečitateľnosť zmluvných podmienok, neprijateľná rozhodcovská doložka, sankčné poplatky, dohoda o zrážkach zo mzdy a pod.). Súčasťou typovej formulárovej zmluvy, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa je aj Dohoda o zrážkach zo mzdy. Žalovaná napriek spornosti veci požiadala jeho zamestnávateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy. Napriek skutočnosti, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by mu uložilo povinnosť plniť, vykonávajú sa mu zrážky zo mzdy bez ohľadu na existenciu sporu. Veriteľ výšku dlhu sám jednostranne diktuje a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Uviedol, že nesúhlasím s vyjadrením žalovanej a s nekalou praktikou žalovanej čo do výšky a dôvodu, naďalej trvá na podanej žalobe zo dňa 04.10.2017. Žalobca tvrdil, že zostatok istiny nie je správne vypočítaný a nesúhlasí s ním. Úverová zmluva neobsahuje všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. písm. f) termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ako i náležitosť podľa písm. j) a to správnu výšku ročnej percentuálnej miery nákladov ako i správnu celkovú čiastku, ktorú ako spotrebiteľ musím zaplatiť. Okrem uvedeného v zmluve absentuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Účelom tohto ustanovenia (§ 9 ods. 2 písm. f) cit. Zákona) je zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ jasne a bez pochybností a ďalších výpočtov informovaný, kedy nastane konečná splatnosť úveru, teda dokedy bude úver splácať. Takýto údaj v zmluve nie je (uviedenie konkrétneho dátumu), pričom nepostačuje uviesť „počet mesačných splátok 72 a výška mesačnej splátky 86,29 eur a deň splatnosti mesačne v 18 deň kalendárneho mesiaca. Vzhľadom na uvedené sa v zmysle § 11 písm. a), b) cit. zákona poskytnutý úver považuje z dôvodu absencie a nesprávne uvedených náležitostí za bezúročný a bez poplatkov. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola zakomponovaná v úverovej zmluve v bode 4. a v bode 5. prípadný spor bude riešený rozhodcovským súdom. Zmluvné podmienky mu neboli vysvetlené a nedostal priestor a ani čas na prečítanie. Dňa 06.11.2012 bol zosplatnený úver a žalovaná ho vyzvala na úhradu dlžnej sumy vo výške 3.815 eur. Dňa 10.12.2015 mu žalovaná oznámila postupcu pohľadávky s BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. v zmysle § 11 Zákona č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov nikdy nedal súhlas so spracovaním jeho osobných údajov. Dňa 12.02.2016 postupca BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. mu zaslal Dohodu o zriadení nového záväzku, kde predmetom bola Dohoda, kde už suma predstavovala istinu vo výške 3.500 eur a príslušenstvo 3.378,97 eur spolu 6.878,97 eur. Nikdy nepreukázal čo znamená príslušenstvo a z čoho sa skladá. Pripojená bola aj dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorú nikdy nepodpísal a nesúhlasil s vykonávaním zrážky zo mzdy. Dňa 01.04.2015 vyzval jeho zamestnávateľa, aby zrážal zrážky zo mzdy a zamestnávateľ tieto zrážky aj doteraz zráža z jeho mzdy na čo nikdy nedal súhlas. Občiansky zákonník § 39: Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Uviedol, že proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ďalej len neprijateľná podmienka. Žiadal súd, aby podrobil zmluvu súdnej kontrole z úradnej povinnosti a úradnej moci. K podaniu pripojil oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 10.12.2015.

8. Podaním zo dňa 01.02.2018, doručeným tunajšiemu súdu dňa 01.02.2018 podala žalovaná vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu. Žalovaná uviedla, že žalobca podaním doručeným súdu dňa 11.01.2018 reagoval na vyjadrenie žalovanej k žalobe. V predmetnom podaní žalobca uvádza nasledovné skutočnosti: a) Žaloba a žalovaná uzatvorili zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX; b) Úver zo Zmluvy o úvere bol ešte v roku uzatvorenia Zmluvy o úvere vyhlásený za predčasne splatný; c) Práva a povinnosti zo Zmluvy o úvere boli postúpené na spol. BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. Žalobca ďalej uvádza tvrdenia k údajným postupom spoločnosti postupníka, ku ktorým sa však žalovaná vyjadriť nevie. Žalovaná má za to, že žalobca svojim podaním potvrdil skutočnosti, ktoré namietala žalovaná vo vyjadrení zo dňa 15.11.2017, konkrétne, že nie je naplnená podmienka existencie pasívnej vecnej legitímácie. Ako vyplýva z Oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 10.12.2015, pohľadávka zo Zmluvy o úvere bola postúpená so všetkými právami a povinnosťami s ňou spojenými na spoločnosť BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. V dôsledku riadneho postúpenia pohľadávky nie je postupca ďalej nositeľom práva, ktoré bolo predmetom cesie. Z toho dôvodu mu ani neprináleží akékoľvek plnenie dlžníka na postúpenú pohľadávku. „Keďže spôsob nadobudnutia pohľadávky zmluvou má derivatívny charakter, nadobúda postupník predmet postúpenia v takom stave, v akom sa nachádza v čase postúpenia. V súlade s princípom identity pohľadávky sa obsah dlžníkovho záväzku v dôsledku cesie nemení a nemení sa ani zabezpečenie tohto záväzku. Občiansky zákonník obsahuje právnu konštrukciu, na základe ktorej prechádza s postúpenou pohľadávkou na postupníka ex lege aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Ide o akcesorické práva, ktoré sú spojené s pohľadávkou ako hlavným záväzkom, a ktoré vznikli a trvajú v súvislosti s existenciou pohľadávky a jej obsahom.“ (Števček M.: Občiansky zákonník II, 2015, s. 1807). Žalovaná tak trvá na nedostatku pasívnej vecnej legitímácie. Žalovaná trvá aj na prekážke konania res iudicata, ktorú namietala už vo svojom vyjadrení zo dňa 15.11.2017. Žalobca a žalovaná uzatvorili Zmluvu o úvere dňa XX.XX.XXXX. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. platného a účinného až do 31.12.2012 sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1. Zmluva o úvere bola podľa žalovanej preukázateľne uzatvorená v písomnej forme. Z uvedeného tak vyplýva, že nebola splnená jedna z dvoch podmienok kumulatívne potrebných pre možnosť sankcionovania úveru bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Spojka a predstavuje spojku, ktorá tak z gramatického ako i logického výkladu dedukuje jediný záver, a to nutnosť kumulatívneho splnenia podmienok, ktoré spája, na umožnenie dosiahnutia sledovaného cieľa. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť bez ohľadu na posúdenie obsahu Zmluvy o úvere sú tvrdenia žalobcu nedôvodné. Písomnú Zmluvu o úvere nemožno pre absenciu (údajnú) náležitostí uvádzaných žalobcom sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Žalobca a žalovaná uzatvorili riadne a platne Zmluvu o úvere. Žiadne z doposiaľ žalobcom uvedených skutočností nepreukazujú opak. Úver mu na základe Zmluvy o úvere poskytnutý bol, žalobca na tento úver žalovanej uhradil dňa 11.05.2015 sumu 86,29 eur, 09.06.2015 sumu 86,29 eur a 15.07.2015 sumu 86,29 eur. Vo veci bol taktiež vydaný právoplatný rozhodcovský rozsudok. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaná trvá na tom, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

9. Na pojednávaní dňa 25.09.2018 žalobca uviedol, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu, ako aj na dôvodoch v nej uvedených, žiada o súdnu kontrolu zmluvy o úvere, a to z úradnej moci, keďže táto obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a absentujú v nej zákonné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Na výzvu súdu, či sa žalobca vie vyjadriť k námietke „res iudicate“, k námietke nedostatku pasívnej vecnej legitímácie i k námietke absencie právneho záujmu, žalobca odpovedal, že nemá právnické vzdelanie, nevie sa k týmto veciam vyjadriť, avšak zastupuje ho advokátska kancelária, nemá však k dispozícii plnomocenstvo. Súd následne konštatoval, že nakoľko do spisu nebolo doložené plnomocenstvo a spolu so žalobcom sa právny zástupca nedostavil, súd má za to, že žalobca vystupuje v konaní sám bez právneho zástupcu.

10. Na pojednávaní dňa 25.09.2018 žalovaná uviedla, že sa plne pridržiava písomného vyjadrenia, pričom trvá na tom, že žalovaná v tomto spore nie je vecne legitimovaná, čo napokon potvrdil i žalobca vo svojom podaní, kde potvrdil, že pohľadávka bola postúpená na spoločnosť BENCONT Investment s.r.o., teda žalovaný nie je veriteľom a nie je v tomto spore vecne legitimovaný, žalobca si voči nemu nemôže uplatniť svoj nárok, pričom už bol vydaný rozhodcovský rozsudok a trvá tu teda prekážka rozhodnutej veci. Napriek tomu, že za zásadnú otázku vidí otázku vecnej legitímácie chcela by sa ešte vyjadriť k námietke žalobcu ohľadne rozdelenia splátok úveru. V tomto prípade ide o novinku a uviedla, že v zmluve o úvere pôvodný veriteľ určil splátky v súlade so zákonom.

11. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie žalobou, zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, uznesením Okresného súdu Piešťany č.k. 6Csp/61/2017 - 16 zo dňa 30.10.2017, vyjadrením žalovanej zo dňa 15.11.2017, aktuálnym stavom úveru zo dňa 03.11.2017, rozhodcovským rozsudkom sp. zn. K. - Z. zo dňa XX.XX.XXXX, replikou žalobcu, výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa XX.XX.XXXX, oznámením postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 10.12.2015, dohodou o privatívnej novácii, sprievodným listom, výzvou na vykonanie zrážok zo mzdy zo dňa 01.04.2015, duplikou žalovanej, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci.

12. Dňa 18.06.2012 uzatvoril žalovaný ako fyzická osoba (nepodnikateľ) so žalovanou zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy poskytla žalovaná žalobcovi úver vo výške 3.500 eur, ktorý sa žalobca zaviazal splatiť v pravidelných 72 mesačných splátkach vo výške 86,29 eur. V zmluve bola ročná percentuálna miera nákladov dohodnutá vo výške 21,76 % a priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 19,59 %. Termín konečnej splatnosti pôžičky bol 18.06.2018. V zmluve v bode 3.4 bolo uvedené, že žalobca podpisom tejto zmluvy uzatvára dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení, ktorá je zabezpečením pohľadávky banky vzniknutej zo zmluvy o úvere, pričom banka ako veriteľ je oprávnená sa domôcť uspokojenia celej svojej pohľadávky voči žalobcovi zo zmluvy pravidelnými mesačnými zrážkami zo mzdy alebo iného príjmu žalobcu vo výške splátky, najviac však vo výške prípustnej podľa príslušných právnych predpisov, a to až do úplného zaplatenia pohľadávky banky.

13. Výzvou zo dňa 06.11.2012 vyzvala žalovaná žalobcu na úhradu dlžnej sumy zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX vo výške 3.815 eur v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Výzva bola žalobcovi doručená dňa 09.11.2012.

14. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 10.12.2015 oznámila žalovaná žalobcovi, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa XX.XX.XXXX medzi zmluvnými stranami žalovanou a BENCONT Investment s.r.o., IČO: 36 432 105 bola pohľadávky voči žalobcovi vyplývajúca zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX postúpená so všetkými právami a povinnosťami s ňou spojenými na spoločnosť BENCONT Investment s.r.o., IČO: 36 432 105.

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.04.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

18. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka zákona, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej činnosti.

19. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka zákona, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

21. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka, upokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

23. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 18.06.2012 platne uzavretá úverová zmluva podľa § 497 Obchodného zákonníka, pričom na túto zmluvu treba súčasne nahliadať ako na zmluvu spotrebiteľskú v zmysle zhora citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka, keďže žalovaná pri jej uzatváraní a plnení z nej konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, zatiaľ čo žalobca ako fyzická osoba - nepodnikateľ nie.

24. Predmetom tohto konania je určenie, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. zmluvy XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzavretá medzi žalobcom a žalovanou je neplatná, určenie, že zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzavretá medzi žalobcom a žalovanou je pre množstvo neprijateľných podmienok neplatná, určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov pre absenciu povinných náležitostí v úverovej zmluve a uloženie žalovanej povinnosť uhradiť žalobcovi finančné zadostučinenie 500 eur.

25. Pred hodnotením oprávnenosti uplatneného nároku sa súd musel zaoberať tým, či je žalovaná pasívne vecne legitimovaná v uvedenom spore v dôsledku žalobcom tvrdených skutočností. Súd skúma aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu a pasívnu vecnú legitimáciu žalovaného z úradnej povinnosti. Aktívnu vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok) respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 29. 06. 2010). Vecná legitimácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalovaného uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku aktívnej alebo pasívnej vecnej legitimácie žalobcu.

26. V konaní bolo preukázané, že Zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenou dňa XX.XX.XXXX medzi žalovanou a BENCONT Investment s.r.o., IČO: 36 432 105 ako postupníkom bola pohľadávka voči žalobcovi vyplývajúca zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX postúpená so všetkými právami a povinnosťami s ňou spojenými na spoločnosť BENCONT Investment s.r.o., IČO: 36 432 105.

27. V zmysle § 524 Občianskeho zákonníka namiesto pôvodného veriteľa (postupcu) sa dlžníkovým veriteľom stáva postupník a s postúpenou pohľadávkou prechádzajú všetky práva s pohľadávkou spojené. Veriteľom a osobou oprávnenou z ďalších práv spojených s touto pohľadávkou sa stáva postupník. Postupník sa stáva subjektom, voči ktorému možno uplatniť všetky námietky s pohľadávkou súvisiace, teda v tomto prípade aj neplatnosť právnych úkonov (neplatnosť zmluvy o úvere) resp. neplatnosť právnych úkonov, ktoré pohľadávku zabezpečujú (dohoda o zrážkach zo mzdy) ako aj všetky iné nároky súvisiace z úverovou zmluvou (bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, finančné zadostučinenie). Právami spojenými s pohľadávkou sú najmä práva vyplývajúce zo zabezpečenia záväzkov (§ 544 a nasl. Občianskeho zákonníka).

28. Vzhľadom na to, že žalobca si svoje nároky uplatnil voči žalovanej, ktorá postúpením pohľadávky stratila postavenie strany, ktorá je nositeľkou hmotnoprávnej povinnosti, neostalo súdu iné ako žalobu z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitimácie zamietnuť.

29. V dôsledku zamietnutia žaloby pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalovanej v danom spore ako jednej z hlavných podmienok konania, súd nepovažoval za potrebné a účelné v ďalšom sa zaoberať skutkovými tvrdeniami žalobcu v súvislosti s uplatneným nárokom.

30. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá mala v spore plný úspech, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 CSP najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.